04/12/2020

Προσηλυτιστικές επιστολές έφθασαν σε πολίτες της Χαλκίδας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χαλκίδος

Επίσημη ανακοίνωση εξέδωσε το Γραφείο Αντιαιρετικής Δράσεως της Ιεράς Μητρόπολης Χαλκίδος, διότι, **“ελάβαμε αναφορά του Σωματείου Καταστηματαρχών Εστίασης – Αναψυχής και Ψυχαγωγίας της Πόλεώς μας,** στην οποία εκφράζεται έντονη η διαμαρτυρία και η αγανάκτηση των μελών του” όπως αναφέρεται, **“ότι τις τελευταίες ημέρες έλαβαν προσωπικές επιστολές, το περιεχόμενο των οποίων χαρακτηρίζεται προσηλυτιστικό,** και προσκαλούνται οι παραλήπτες των επιστολών να έλθουν σε επικοινωνία, ώστε να γνωρίσουν, μέσω του διαδικτύου, τις πεποιθήσεις των Μαρτύρων του Ιεχωβά και να παρηγορηθούν. Με αφορμή το γεγονός αυτό και προς ενημέρωση του πιστού Λαού του Θεού, **υπενθυμίζουμε ότι η Ορ-γά-νω-ση των «Χι-λια-στών» ή «Μαρ-τύ-ρων του Ι-ε-χω-βά» ή της «Ε-ται-ρεί-ας “Σκο-πιά”» (όπως εί-ναι γνω-στοί και α-πό το πε-ρι-ο-δι-κό «Σκο-πιά» που δι-α-κι-νούν) δεν έχουν καμμία σχέση** με την Ορθοδοξία και την Ουράνια Βασιλεία του Κυρίου μας!”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ – Λαμβάνει διαστάσεις ο προσηλυτισμός μέσω email

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ:

Χαλκίδα, 3 Δεκεμβρίου 2020

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ελάβαμε αναφορά του Σωματείου Καταστηματαρχών Εστίασης – Αναψυχής και Ψυχαγωγίας της Πόλεώς μας, στην οποία εκφράζεται έντονη η διαμαρτυρία και η αγανάκτηση των μελών του, ότι τις τελευταίες ημέρες έλαβαν προσωπικές επιστολές, το περιεχόμενο των οποίων χαρακτηρίζεται προσηλυτιστικό, και προσκαλούνται οι παραλήπτες των επιστολών να έλθουν σε επικοινωνία, ώστε να γνωρίσουν, μέσω του διαδικτύου, τις πεποιθήσεις των Μαρτύρων του Ιεχωβά και να παρηγορηθούν

Με αφορμή το γεγονός αυτό και προς ενημέρωση του πιστού Λαού του Θεού, υπενθυμίζουμε ότι η Ορ-γά-νω-ση των «Χι-λια-στών» ή «Μαρ-τύ-ρων του Ι-ε-χω-βά» ή της «Ε-ται-ρεί-ας “Σκο-πιά”» (όπως εί-ναι γνω-στοί και α-πό το πε-ρι-ο-δι-κό «Σκο-πιά» που δι-α-κι-νούν) δεν έχουν καμμία σχέση με την Ορθοδοξία και την Ουράνια Βασιλεία του Κυρίου μας!

Είναι μια πο-λυ-ε-θνι-κή, εμ-πο-ρι-κή, με-το-χι-κή ε-ται-ρεί-α, με τον τί-τλο: «Βι-βλι-κή και Φυλ-λα-δι-κή Ε-ται-ρεί-α Σκο-πιά της Νέ-ας Υ-όρ-κης» (W-a-t-c-h-t-o-w-er B-i-b-le a-nd T-r-a-ct S-o-c-i-e-ty of N-ew Y-o-rk, I-nc.-), της οποίας η έ-δρα είναι στο Μπρού-κλιν της Νέ-ας Υ-όρ-κης, με πα-ραρ-τή-μα-τα σε ό-λο τον κό-σμο, και έχει θρησκευτικό προσωπείο, προκειμένου να προξενεί το ενδιαφέρον και να προσελκύει. Και στο χώρο όμως της θρησκείας χαρακτηρίζεται ως αίρεση, η οποία περιλαμβάνει όλες τις αντιχριστιανικές αιρετικές διδασκαλίες!

Εκδίδει τα πε-ρι-ο-δι-κά «ΣΚΟ-ΠΙΑ» και «ΞΥ-ΠΝΑ», και, σύμφωνα με την διοίκηση της Οργάνωσης-Εταιρείας, στην οποία τα μέλη οφείλουν τυφλή υπακοή, η προ-ώ-θη-ση και πώληση των εκ-δο-τι-κών προ-ϊ-όν-των της, εί-ναι η «α-λη-θι-νή λα-τρεί-α του Ι-ε-χω-βά»!!!

Σύμ-φω-να με τις αρ-χές της ε-ται-ρεί-ας, ο Ι-ε-χω-βά κά-νει το θέ-λη-μά του γνω-στό στους αν-θρώ-πους μέ-σω της ε-ται-ρεί-ας «Σκο-πιά». Κα-τά συ-νέ-πεια, άρ-νη-ση των δο-ξα-σι-ών της ε-ται-ρεί-ας ση-μαί-νει για τους ο-πα-δούς, άρ-νη-ση του θε-λή-μα-τος του Θε-ού. Τε-λευ-ταί-α θέ-λουν να ο-νο-μά-ζον-ται «Χρι-στια-νοί», πα-ρ’ ό-λο που στο πα-ρελ-θόν θε-ω-ρού-σαν «το ό-νο-μα

Χρι-στια-νός δυ-σώ-δες» (Σκο-πιά, 1962, σ. 143), δηλαδή βρωμερό!!!

Το υ-περ-τι-μη-μέ-νο ό-μως ό-νο-μα του Χρι-στού το φέ-ρουν ό-σοι πι-στεύ-ουν στη Θε-ό-τη-τά Του και ό-χι ό-σοι την αρ-νούν-ται, δι-ό-τι οι «Μάρ-τυ-ρες του Ι-ε-χω-βά» αρ-νούν-ται τη Θε-ό-τη-τά του Χρι-στού, ά-ρα θε-ω-ρούν-ται «αρ-νη-τές του Χρι-στού, αν-τί-χρι-στοι» κα-τά την Α-γί-α Γρα-φή (Α΄ Ι-ω-άν. 5, 20 και Β΄ Ι-ω-άν. 9).

Στα πε-ρι-ο-δι-κά τους α-να-φέ-ρουν πως ό-σοι δεν εί-ναι υ-πο-ταγ-μέ-νοι στο θέ-λη-μα της ε-ται-ρεί-ας, δεν εί-ναι «Μάρ-τυ-ρες του Ι-ε-χω-βά». Ό-ταν δε «σύν-το-μα» θα γί-νει ο Αρ-μα-γεδ-δών, αυ-τοί θα σφα-χτούν και οι «Μάρ-τυ-ρες του Ι-ε-χω-βά» θα πλύ-νουν τα πό-δια τους στο αί-μα των μη Χι-λια-στών («Σκο-πιά», 1968, σ. 83).

Συ-νεπώς, δεν πρό-κει-ται για θρη-σκεί-α, αλ-λά για εμ-πο-ρι-κή ε-ται-ρεί-α, η ο-ποί-α εμ-πο-ρεύ-ε-ται έν-τυ-πα της δι-κής της εμ-πνεύ-σε-ως. Οι δε ο-πα-δοί της πρέ-πει να θε-ω-ρη-θούν ά-μι-σθοι υ-πάλ-λη-λοι της ε-ται-ρεί-ας. Για να μπο-ρεί να τους ε-λέγ-χει, α-σκεί ι-σχυ-ρό-τα-το και με-θο-δευ-μέ-νο ψυ-χο-λο-γι-κό ε-ξα-ναγ-κα-σμό, με το ψευ-δές δί-λημ-μα: μέ-νον-τας στην ε-ται-ρεί-α και δου-λεύ-ον-τας γι' αυ-τήν σώ-ζε-σαι κα-τά την «κα-τα-στρο-φή του Αρ-μα-γεδ-δώ-να», φεύ-γον-τας α-πό αυ-τή χά-νε-σαι.

Τι δι-δά-σκουν οι «Μάρ-τυ-ρες του Ι-ε-χω-βά»:

Οι ο-πα-δοί της «Ε-ται-ρεί-ας «Σκο-πιά» αρνούν-ται με βδε-λυγ-μί-α το δόγ-μα της Α-γί-ας Τριά-δος, αρνούνται την κα-τ' ε-πα-νά-λη-ψη βε-βαι-ω-μέ-νη θε-ό-τη-τα του Χρι-στού μας α-πό την ί-δια την Α-γί-α Γρα-φή.

Αρ-νούν-ται τη θε-ό-τη-τα του Πα-να-γί-ου Πνεύ-μα-τος, αρνούνται τη φύ-ση της Εκ-κλη-σί-ας και τη δυ-να-τό-τη-τα να γί-νουν μέ-λη Της ό-λοι οι άν-θρω-ποι, αρνούνται την α-θα-να-σί-α της ψυ-χής και πιστεύουν ότι με το θά-να-το οι άν-θρω-ποι εκ-μη-δε-νί-ζον-ται ό-πως τα ζώα!!! Αρ-νούν-ται να τι-μή-σουν την Πα-να-γί-α ως Θε-ο-τό-κο, αρνούνται την τι-μή- των Α-γί-ων και την πρε-σβεί-α τους στο Θε-ό. Αρ-νούν-ται την τι-μή των Ι-ε-ρών Λει-ψά-νων, Ι-ε-ρών Ει-κό-νων κ.λπ. ως δή-θεν ει-δω-λο-λα-τρί-α.

Υ-βρί-ζουν τον Τί-μιο Σταυ-ρό και φρίτ-τουν στη θέ-α του -πα-ρ' ό-λο που το πε-ρι-ο-δι-κό «Σκο-πιά» τον εί-χε ως έμ-βλη-μά του μέ-χρι το 1931- θε-ω-ρών-τας τον σή-με-ρα ως όρ-γα-νο εγ-κλή-μα-τος!!!

Πώς να αν-τι-δρού-με:

Εί-ναι γνω-στό σε ό-λους ό-τι οι ο-πα-δοί της ε-ται-ρεί-ας «Σκο-πιά» α-σκούν πι-ε-στι-κό προ-ση-λυ-τι-σμό. Εί-ναι δε υ-παρ-κτός ο κίν-δυ-νος να πα-ρα-συρ-θεί ό-ποι-ος δε γνω-ρί-ζει κα-λά την Α-γί-α Γρα-φή και την ορ-θό-δο-ξη δι-δα-σκα-λί-α. Η προ-σπά-θεια δι-α-λό-γου μα-ζί τους εί-ναι ι-δι-αί-τε-ρα δύ-σκο-λη, για-τί οι ο-πα-δοί της «Σκο-πιάς» εκ-παι-δεύ-ον-ται ει-δι-κά στο πώς να ε-ξα-πα-τούν τους συ-νο-μι-λη-τές τους και στο πώς να κα-τευ-θύ-νουν τη συ-ζή-τη-ση ό-πως αυ-τοί θέ-λουν, συ-χνά χω-ρίς καν να εί-ναι σε θέ-ση να κα-τα-λά-βουν ό-τι αυ-τό κά-νουν. Σε πε-ρι-πτώ-σεις, λοι-πόν, προ-σέγ-γι-σής μας α-πό «μάρ-τυ-ρες του Ι-ε-χω-βά» κα-λό εί-ναι να στα-μα-τά-με την ό-ποι-α συ-ζή-τη-ση θα προ-σπα-θή-σουν να ξε-κι-νή-σουν, λέ-γον-τας α-πλά και με α-γά-πη «εί-μα-στε Χρι-στια-νοί Ορ-θό-δο-ξοι, δεν εν-δι-α-φε-ρό-μα-στε! Δεν ε-πι-θυ-μού-με κα-μιά συ-νο-μι-λί-α και ε-πί-σκεψη ή και ηλεκτρονική ή άλλη επικοινωνία»! Ο-ποι-α-δή-πο-τε, όμως, ά-σχη-μη συμ-πε-ρι-φο-ρά α-πό μέ-ρους μας προς τους χι-λια-στές και προς ό-λους τους αι-ρε-τι-κούς, εί-ναι ό-χι μό-νο α-νε-πί-τρε-πτη α-πό το ορ-θό-δο-ξο ή-θος μας, αλ-λά ε-πι-τεί-νει τον φα-να-τι-σμό των αι-ρε-τι-κών και το ζή-λο τους, δι-ό-τι τους κα-θι-στά «μάρ-τυ-ρες» της δρά-σης τους.

Συμπερασματικά, δεν πρό-κει-ται για θρη-σκεί-α, αλ-λά για εμ-πο-ρι-κή ε-ται-ρεί-α, η ο-ποί-α εμ-πο-ρεύ-ε-ται έν-τυ-πα της δι-κής της εμ-πνεύ-σε-ως. Οι δε ο-πα-δοί της πρέ-πει να θε-ω-ρη-θούν ά-μι-σθοι υ-πάλ-λη-λοι της ε-ται-ρεί-ας. Για να μπο-ρεί να τους ε-λέγ-χει, α-σκεί ι-σχυ-ρό-τα-το και με-θο-δευ-μέ-νο ψυ-χο-λο-γι-κό ε-ξα-ναγ-κα-σμό, με το ψευ-δές δί-λημ-μα: μέ-νον-τας στην ε-ται-ρεί-α και δου-λεύ-ον-τας γι’ αυ-τήν σώ-ζε-σαι κα-τά την «κα-τα-στρο-φή του Αρ-μα-γεδ-δώ-να», φεύ-γον-τας α-πό αυ-τή χά-νε-σαι.

Η δι-δα-σκα-λί-α της «Σκο-πιάς» εί-ναι στα-θε-ρή μό-νο σε έ-ναση-μεί-ο: στο ό,τι πει ο «δού-λος» -δη-λα-δή οι αρ-χη-γοί της ορ-γά-νω-σης- εί-ναι νό-μος, και δεν ε-πι-τρέ-πε-ται σε κα-νέ-ναν ο-πα-δό να το αμ-φι-σβη-τή-σει. Ο-τι-δή-πο-τε άλ-λο αλ-λά-ζει, συ-χνά ο-λο-κλη-ρω-τι-κά. Έ-τσι μπο-ρεί κα-νείς να δι-α-πι-στώ-σει χα-ο-τι-κές αλ-λα-γές στη δι-δα-σκα-λί-α της σε σχέ-ση με το τι πί-στευ-ε προ-η-γου-μέ-νως. Οι ο-πα-δοί φυ-σι-κά α-πα-γο-ρεύ-ε-ται να προ-βλη-μα-τι-στούν για τις αλ-λα-γές αυ-τές, κα-θώς «αν-ταρ-σί-α ε-ναν-τί-ον του δού-λου εί-ναι αν-ταρ-σί-α ε-ναν-τί-ον του Ι-ε-χω-βά». Έ-τσι, έ-χουν μά-θει να α-πο-δέ-χον-ται ά-κρι-τα τα πάν-τα. Μακάρι οι άνθρωποι αυτοί -θύματα συστηματικής πλύσεως εγκεφάλου- να ενεργοποιήσουν την κρίση τους και να δουν την αλήθεια!

Εκ του Γραφείου Αντιαιρετικής Δράσεως

της Ιεράς Μητροπόλεως Χαλκίδος